

Một Ngày Nhàm Chán của Patrik

Các anh của Patrik luôn quá bận rộn để có thời gian chơi với em.



Bài của Rebekah Jakeman
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Câu chuyện này diễn ra tại Hoa Kỳ.

Patrik nhìn chăm chăm lên trần nhà trong lúc nằm dài trên giường. Cậu bé rất chán nản. Patrik đã đọc xong những cuốn sách về động vật của mình, nhảy trên tấm bạt lò xo, và đạp xe quanh khu phố. Bây giờ cậu bé có thể làm gì nữa đây?

Patrik đứng dậy và đi đến phòng của anh trai Daniel. “Anh ơi, anh ra chơi với em chút nha?” Patrik hỏi.

“Xin lỗi em, không được rồi. Anh phải học bài,” Daniel nói. Anh ấy thậm chí còn không rời mắt khỏi cuốn sách đang đọc.

Patrik cảm thấy tim mình thắt lại. Daniel *lúc nào* cũng học. Anh ấy không thể nghỉ một chút được hay sao?

Thôi kệ. Daniel bận rộn, nhưng Patrik có thể rủ người anh khác của mình là Simion. “Em chán quá. Anh có thể chơi với em được không?” Patrik hỏi.

“Không, hôm nay không em à. Anh sắp đi chơi với bạn của anh rồi.” Simion mặc áo khoác của mình vào và bước ra cửa trước.

Patrik đã rất tức giận! Tim cậu bé đập nhanh hơn. Các anh trai của Patrik *luôn* quá bận rộn để có thời gian chơi với em. Cậu bé chạy vào phòng ngủ của mình và đóng sầm cửa lại.

Thật không công bằng! Patrik nghĩ.

Cậu bé dậm chân và nằm phịch xuống giường. Ngực Patrik như thắt lại. Cậu bé đã rất chán nản! Nhưng em ấy cảm thấy quá tức giận để có thể nghĩ ra việc gì đó để làm.

Rồi em nhớ lại một điều mà mình đã học được ở trường. Giáo viên của em ấy đã dạy cả lớp rằng hít thở sâu có thể giúp mọi người cảm thấy bình tĩnh lại.

Cô giáo đã nói: “Thật khó để giải quyết bất cứ điều gì khi bạn cảm thấy tức giận.” Có lẽ nếu bình tĩnh hơn, Patrik có thể nghĩ ra cách giải quyết vấn đề chán nản của mình.

Vậy nên Patrik hít một hơi thật sâu. Sau đó, cậu bé hít thêm một hơi nữa. Sau một vài lần như thế, ngực của Patrik không còn cảm giác căng cứng nữa. Nhưng em ấy vẫn không biết phải làm gì.

Cậu bé ngồi dậy và nhìn vào bức hình của Chúa Giê Su Kỵ Tô trên tường của mình. Ngài muốn Patrik phải làm gì đây?

Patrik đã quỳ xuống. Em cầu nguyện: “Kính thưa Cha Thiên Thượng, xin Cha hãy giúp đỡ Daniel trong lúc anh ấy học bài.” “Xin Cha hãy giúp Simion được

vui vẻ khi đi chơi cùng bạn của anh ấy. Và xin Cha hãy giúp con không cảm thấy quá buồn chán.”

Khi cầu nguyện xong, Patrik đã nảy ra một ý tưởng. Cậu bé chạy nhanh xuống phòng của Daniel.

“Anh Daniel ơi, sau khi anh học bài xong, chúng ta có thể cùng chơi với nhau được không?”

Daniel ngược mắt khỏi cuốn sách và nhìn đồng hồ trên tường. “Anh có thể nghỉ giải lao trong khoảng 30 phút. Rồi chúng ta có thể đi ra ngoài chơi. Em có muốn như vậy không?”

“Có chứ!” Patrik mỉm cười và chạy trở lại phòng của mình. Cậu bé tìm thấy một cuốn sách động vật về những con hổ mà mình rất thích xem. Sau khi đọc sách một lúc, Patrik chơi với các khối gỗ. Chẳng bao lâu thời gian trôi qua, em ấy và Daniel cùng đi bộ hướng về phía khu rừng gần nhà.

“Em có muốn đóng vai chiến binh không gian hay nhà thám hiểm rừng rậm không?” Daniel hỏi.

“Sao cũng được. Em rất vui vì chúng ta có thể dành thời gian chơi với nhau. Tốt hơn rất nhiều so với việc cảm thấy buồn chán,” Patrik nói.

Daniel cười toe toét. “Ừ, chơi với em vui hơn nhiều so với việc học bài để chuẩn bị làm kiểm tra.”

Patrik cảm thấy hạnh phúc khi cùng Daniel bò qua đám cỏ. Sự bình tĩnh đã giúp cậu bé suy nghĩ rõ ràng hơn để có thể giải quyết vấn đề của mình. Và Cha Thiên Thượng đã giúp Patrik trở nên giống Chúa Giê Su Kỵ Tô hơn. Rồi cuộc thi đó lại là một ngày rất tuyệt vời. ●

